

Поганий настрій

Джуді Муді не хотіла, щоб закінчувалося літо. Їй не подобалося щодня причісуватися. Їй не подобалося вчити правила правопису. І їй не хотілося сидіти поруч із Френком Перлом, який їсть клейстер.

Джуді Муді була не в гуморі.

Та ні – вона була в кепському гуморі. Гуморі злого обличчя. Навіть запах її нових «буркотливих» олівців із намальованими на них мармизками не міг підняти її з ліжка.

– Перший день школи! – проспівала мама. – Вставай і вдягайся.

Джуді Муді натягла на себе ковдру і накрила голову подушкою.

el Sol

ЗАХИСТИ ПЛАНЕТУ

Ширяй,
як птаха

Приватна
колекція

Колекція
нуферок

– Джуді? Ти мене чуєш?

– Гррр, – сказала Джуді.

Вона має звикати до нової парті і нового класу. На її новій парті не буде такої гарної наліпки з її іменем, як минулого року. Там був намальований броненосець. У новому класі не буде дикобраза Роджера.

І, з її удачею, вона знову сидітиме на першій парті, де пан Тодд бачитиме всі її спроби передати записку її найкращому другові – Рокі.

Мамина голова знову з'явилася у кімнаті Джуді:

– І не забудь причесатися, добре?

Одна з найгірших речей, пов'язаних із першим шкільним днем, – це те, що після літа всі вдягають футболки, на яких написано «Діснейленд» чи «Морський світ», чи «Джеймстаун: батьківщина Покахонтас». Джуді шукала у верхній шухляді комоду, у нижній шухляді і навіть у шухляді зі спідньою білизною. Та не могла знайти жодної футболки з написом.

Вона вдягла тигрячо-смугасті штани від піжами та однотонну футболку без напису.

– Вона вдягла піжаму! – сказав її брат, Стінк, коли Джуді спустилася зі своєї кімнати. – Ти не можеш одягнути піжаму до школи!

Стінк вважав, що він уже все знає, раз іде до другого класу. Джуді обпекла його одним зі своїх знаменитих пекучих поглядів.

– Джуді перевдягнеться після сніданку, – мовила мама.

– Я зробив яечню. Вона схожа на сонечко – якраз для першого дня школи, – сказав тато. – Якщо хочеш – можеш посипати сухариками.

Яечня Джуді зовсім не була схожа на сонечко – жовта серединка розтеклася. Джуді скинула своє желеподібне яйце на серветку, що лежала на колінах, а потім кинула під стіл Миші, їхній кішці.

– Літо скінчилося, а я так нікуди й не їздила, – покаржилася Джуді.

– Ти їздила до бабусі Лоу, – заперечила мама.

– Але ж це поруч, у старій нудній Вірджинії. Я не їла хотдогів, не каталася на американських гірках, не бачила кита.

– Ти їздила на автівках, – зауважила мама.

– Дитячих. У торгово-розважальному комплексі, – відповіла Джуді.

– Ти ходила рибалити і з'їла акулу, – сказав тато.

– Вона з'їла акулу? – спитав Стінк.

– Я з'їла акулу? – запитала Джуді.

– Так, – відповів тато. – Пам'ятаєш рибу, яку ми купили, коли нічого не піймали?

– Я з'їла акулу! – зраділа Джуді Муді.

Джуді побігла у ванну і зняла футболку. Вона взяла товстий фломастер і намалювала акулу з велетенською пащекою і безліччю зубів. «Я З'ЇЛА АКУЛУ», – написала вона великими літерами.

Джуді побігла на автобус. Вона не чекала Стінка. Вона не чекала татових поцілунків чи маминих обіймів. Вона поспішала, щоб показати Рокі свою нову футболку з написом.

Джуді вже майже забула про свій поганий настрій, та побачила Рокі, який вправлявся у фокусах з картами на автобусній зупинці.

Він був вбраний у більшу на кілька розмірів біло-блакитну футболку з хитромудрими літерами і малюнком американських гірок.

– Тобі подобається моя нова футболка? – запитав Рокі. – Вона з луна-парку «Баш гарденс».

– Ні, – відрубала Джуді, хоча насправді їй дуже сподобалася футболка.

– А мені подобається твоя акула, – сказав Рокі.

Джуді промовчала, і тоді він запитав:

– Ти не в гуморі чи що?

– Чи що, – відповіла Джуді Муді.

Гррррррр

Коли Джуді Муді підходила до свого 3-«Г», там стояв її вчитель, пан Тодд, і запрошував усіх до класу.

– Доброго ранку, Джуді!

– Доброго ранку, пане Код, – відказала Джуді і тихенько захихотіла.

– Клас, будь ласка, повісьте рюкзаки на гачки і покладіть сумочки з обідами на полицки, – сказав пан Тодд.

Джуді Муді оглянула клас.

– Чи є у вас дикобраз на ім'я Роджер? – запитала вона пана Тодда.

– Ні, але у нас є черепаха Таксон. Тобі подобаються черепахи?

Джуді любила черепах! Але вона вчасно спинила себе:

– Ні, я люблю жаб.

– Рокі, ти сидітимеш біля вікна, а ти, Джуді, – попереду праворуч, – повідомив пан Тодд.

– Я знаю це, – зауважила Джуді, прямуючи до першої парті.

Вона оглянула свій новий стіл. На ньому не було наліпки з її іменем і броненосцем.

Вгадайте, хто сидів через прохід від неї? Френк, який-ість-клейстер, Перл. Він зиркнув на Джуді, відтягнув назад великий палець настільки, що торкнувся свого зап'ястя. Джуді скрутила свого язика так, ніби на ньому лежав хотдог.

– Ти також любиш акул? – запитав Френк, передаючи Джуді маленький білий конвертик із її іменем.

З тих пір, як вони танцювали разом на якомусь святі у дитсадочку, цей хлопець ніяк не відчепиться від неї. У першому класі Френк Перл надіслав їй п'ять валентинок, у другому – пригощав кексиками на Хелловін, День

